

Японія в перші десятиліття ХХ ст.

Підготувала
Студентка 52 міс
Зайцева Марія

План:

1. Соціально-економічний розвиток Японії на початку ХХ ст.
2. Соціально-демократичні рухи в Японії.
3. Особливості менталітету та культури японського народу.

1. Соціально-економічний розвиток Японії на початку ХХ ст.

До початку ХХ ст. в Японія підійшла швидкорозвиваючою країною з міцним капіталістичним індустріальним сектором, що мав багаточисельні феодалні передитки, особливо в сільському господарстві й соціальній сфері.

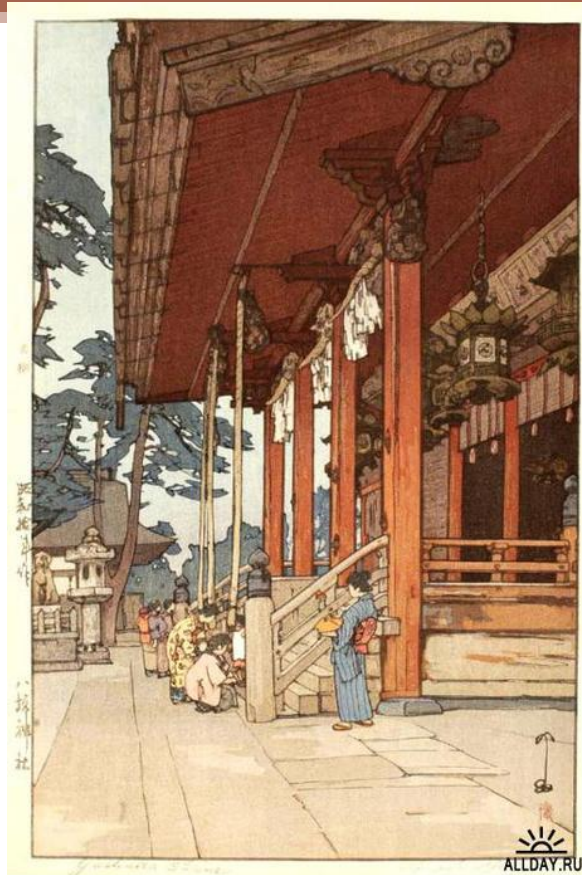
- Проте існування великої кількості феодальних пережитків визначало фінансово-економічну слабкість японського капіталізму у порівнянні з більш розвинутими капіталістичними державами.
- У 1895 р. парламент Японії прийняв програму, яка передбачала створення нових галузей важкої, головним чином військової, промисловості та зміцнення збройних сил.

Відбувалося поступове піднесення соціально економічного становища в Японії. Цьому сприяло:

- Політичні реформи (створено ліберальну партію і партію реформ);
- Проголошення й реалізація демократичних свобод і громадянських прав (конституційний рух, створення Національних зборів);
- перемога Японії у війні з Росією (1904-1905);
- посилення мілітаризації економіки.

Отже,

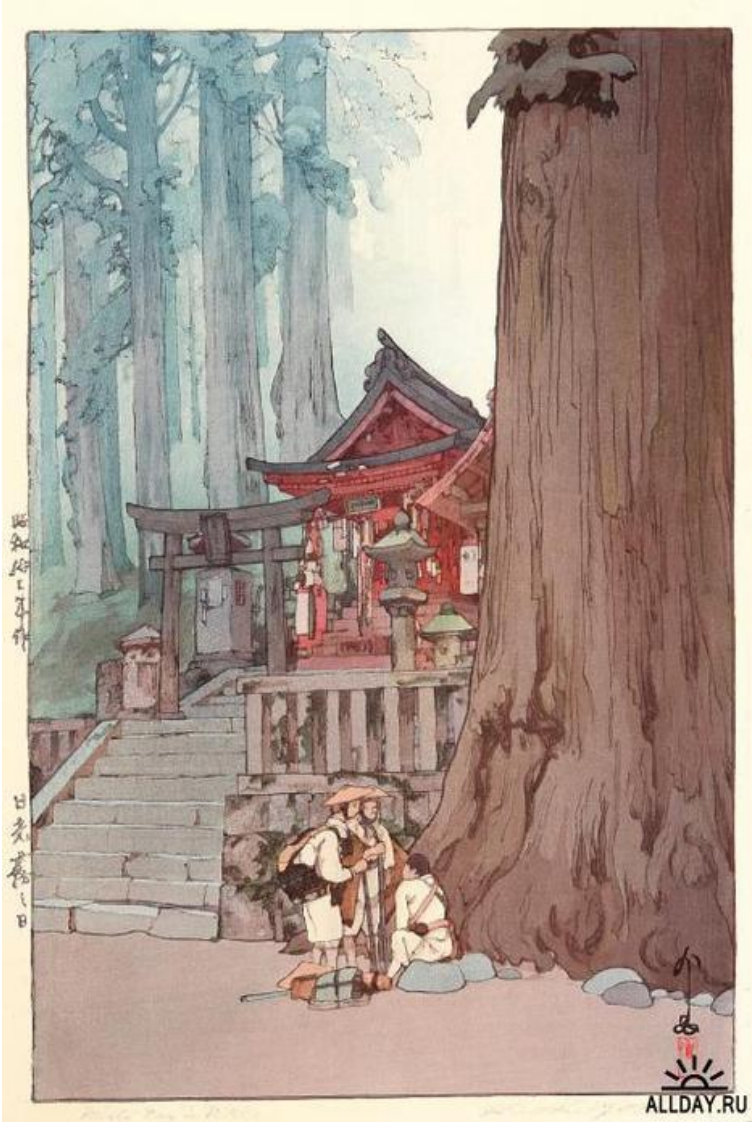

за темпами промислового розвитку на початку ХХ ст. Японія значно випереджала інші країни. За 1900-1918 рр. обсяг промислового виробництва зріс на 181 %. Були створені в цей період концерни Міцубісі, Міцуї, Ясуда та ін.

2. Соціально-демократичні рухи в Японії.

- Головним завданням у внутрішній політиці було ослаблення соціальної напруги і досягнення стабільності.
- В політичному плані Японія була конституційною монархією.
- При владі стояли консервативні буржуазно-поміщицькі партії.

- У 1919-1925 рр. в Японії точилася боротьба за ослаблення жорсткого контролю держави над суспільством, за демократизацію громадського життя.
- Великого розмаху набув рух за загальне виборче право. Після масових демонстрацій у Токіо в 1919 р. був прийнятий закон про зниження майнового цензу на виборах у парламент. Це привело до збільшення кількості виборців з 1,5 до 3 млн. чол.

В 1925 р. парламент прийняв закон про загальне виборче право для чоловіків. Одночасно були прийняті «закон про небезпечні думки» і закон часто застосовувався проти демократичних сил.

- У 1927 р. до влади прийшов кабінет генерала Танака, головним завданням якого стало проведення «твердого курсу», «курсу броньованого кулака» у внутрішній і зовнішній політиці.
- 25 липня 1927 р. Танака подав імператору меморандум-програму завоювання японським мілітаризмом світового панування.
- Всередині країни кабінет Танака спрямував свій удар проти демократичного руху.
- Політика кабінету Танака означала наступ реакційних сил і японського мілітаризму.

«Заради самозахисту і заради інших Японія не зможе усунути труднощі в Східній Азії, якщо не буде проводити політику «крові й заліза», - говорилося у меморандумі. Він передбачав захоплення Маньчжурії, Монголії, Китаю, Індії, країн Південно-Східної Азії, ряду територій СРСР. «Після цього, - писав Танака, - ми повинні розгромити США».

3. Особливості менталітету та культури японського народу.

Проблемами японського національного характеру, менталітету займалося багато дослідників, зокрема, О.Зав'ялова, В.Овчинніков, С.Арутюнов, В.Пронніков, І.Латишев, В.Владімірова та інші.

Можна виділити такі особливості японської культури:

- загальноетнічні риси - працелюбство, сильно розвинуте естетичне почуття, любов до природи, відданість традиціям, схильність до запозичення, етноцентризм, практицизм;
- риси групової поведінки - дисциплінованість, відданість авторитетові, почуття "боргу";
- побутово-життєві риси - ввічливість, охайність, самовладдя, бережність та допитливість.

Розглядаючи загальноетнічні риси, можна сказати, що працелюбство і пов'язані з ним зусилля в усіх сферах трудової діяльності - найважливіша риса японського національного характеру.

- В японській мові є такий вираз фурю. Він складається з ієрогліфів фу -вітер і рю - потік Ці поняття передають почуття прекрасного.

«Естетичне почуття - це основа японського національного характеру, а саме та кардинальна риса, навколо якої групуються всі останні».

Тецудзо Танікава

Японці бережливо відносяться до культурного наслідування минулого, вони зберігають класичний театр, чайну церемонію, ікебану. Японці в усьому бачать смисл, який йде коріннями в далеку давнину.

В японців конкретність мислення пов'язана значною мірою з особливостями мови і писемності. Складання такої риси характеру, як практицизм, багато в чому зумовлене звичкою виражати свої думки конкретним образом.

Покірливість і смирення перед владою майнових перетворилася в характерну рису багатьох японців і лягли в основу неписаного кодексу їхньої поведінки.

Дуже цікаві життєві правила японців:

- примірятися із ситуацією, якою б вона не була;
- знаходити можливість дотримуватися встановлених правил;
- обмежувати себе в розвагах;
- причиною нещастя вважай самого себе.

Таким чином, можна сказати, що природне та соціальне середовище досить важливе для розвитку мистецьких, економічних, політичних та побутово-життєвих засад будь-якої нації.

